

Bælgernes Dom blev afsættet. Dette var, hvad den ærede Ordfører fremsatte, og dersom den ærede Ordfører ikke i Forveien havde forsikret, at hans Hensigt var en ganske anden end denne, saa vilde man jo efter selve Forslagets Affattelse og efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har tilraadet at optræde, uægtelig i dette Forslag kunne være tilbøjelig til at se netop et Middel til at faae et saadant Resultat frem. Jeg for mit Vedkommende finder ikke nogen Anledning til at foreslaa et Udvalg nedfat, for at tilveiebringe en anden Form for Forslaget; thi de Forslag, der stilles fra den Side, hvortil jeg hører, have ikke kunnet glæde sig ved nogen Tilslutning fra Thingets Flertals Side, og det forekommer mig derfor, at der ingenlunde fra vor Side er nogen Opfordring til at søge at bringe Forslaget frem i en mere acceptabel Form. Det forekommer mig ogsaa meget libet berettiget af den ærede foregaaende Taler, som jo forøvrigt erkjendte Manglerne ved dette Forslag, erkjendte det Uheldige og Urigtige i, at man saaledes vilde paatvinge Regjeringen den Form, under hvilken Oplysningerne skulde meddeles, nemlig i et hemmeligt Møde, naar han stillede den Fordring, at en af de Ministre, som er Medlem af dette Thing, skulde have stillet Ændringsforslag derom. Af disse er jo den ene syg, og hvad angaar den anden, nemlig den høitærede Marineminister, da tror jeg virkelig ikke, at han behøver at tage sig denne Bebreidelse meget nær til Hjertet; thi jeg tror egentlig ikke, det kan være Regjeringens Sag at bringe dette Forslag i den Skikkelse, som de ærede Herrer nu erklære, er deres egentlige Mening med det. Men dersom det virkelig er de Herrer om at gjøre et faae fra Regjeringen de Oplysninger, der kunne gives angaaende Forholdet til Udlandet, og dersom det ikke for dem stiller sig som væsentligere at opnaa det Resultat, som den ærede Ordfører fremhævede vilde blive Resultatet, at vi kunde faae et nyt Vidnesbyrd om Regjeringens Ænebigjortighed, som man kunde holde holde frem for Bælgene, saa forekommer det mig, at en af de ærede Herrer har en meget stærk Opfordring til at foreslaa denne Forhandling afbrudt, for at faae Forslaget ændret i den Retning.

J. M. Hansen: Der er fra et Par ærede Talere fremkommet forskjellige Smaaapinde, som den ærede sidste Taler behagede at udtrykke sig, og da det kan være rigtigt at prøve, hvad Styrke der er i disse Smaaapinde, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til de ærede Herrer, hvorhos jeg ogsaa skal sige et Par Ord med Hensyn til det, der fremkom fra det ærede Medlem for Narhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han mente, at han ikke vilde kunne modtage en saadan Meddelelse fra Ministeriet, som den, der her er Tale om, i et Udvalgs møde, fordi

man der vilde blive bagtalt baade indenlands og udenlands, ligesom man i sin Tid blev det i Warschau. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om det paa nogenjomhelst Maade er ham muligt at undgaa Bagtalelse? Vi maa stille os, som vi ville, saa vilde vi dog blive bagtalt saavel i Indlandet som i Udlandet, men ligesom Bagtalelsen i Warschau i sin Tid blev tilstrækkelig opklaret fra vor Side, saaledes vil der heller ikke nu blive paalagt os en Mundkurv, naar vi blive bagtalt. Vi have jo Lov til at paavise Bagtalelsens Urigtighed, og denne Grund forekommer mig derfor ikke at være afgjørende. Da det ærede Medlem imidlertid vil stemme for Forslaget, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, hvad han iøvrigt udtalte. Jeg skal kun endnu berøre, at det ærede Medlem saade, hvad jeg iøvrigt ogsaa vilde have berørt, selv om det ikke var fremkommet fra det ærede Medlem, at Ministeriet, naar vi komte til at forhandle om de militære Spørgsmaal og om Rustnings-spørgsmaalet, maa finde sig i, at det, at det har været uvilig til at give de ønskede Meddelelser om vort Forhold til Udlandet, mulig kan faae Indflydelse paa de nævnte Sagers Behandling. Det er ikke umuligt, at det kan have endel Indflydelse paa flere Medlemmers Stilling til disse Sager, at Ministeriet har afvist et saa loyalt Forsøg paa i et Udvalg at faae de Oplysninger, som Regjeringen vil give; men Ansvarer herfor maa hvile paa Ministeren. Det forekommer mig nemlig, at det ærede Medlem for Narhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde Ret, naar han saade, at det kan være vigtigt for Enhver af os, der skal stemme om disse Sager, at vi kjende Hensigten med Rustningerne. Vi maa vide, hvad Hensigten dermed er, men da Ministeren nu synes ikke at ville give nogenjomhelst Meddelelse derom, maa dette nødvendigvis være en Hindring for disse Loves heldige Frengang i Thinget senere. — Det Forslag, her ligger for, blev af den ærede sidste Taler (Kimestad) karakteriseret paa en ganske forunderlig Maade. Det er jo et Skridt, der stemmer fuldstændig med vor Forretningsorden. Det er ikke noget nyt Skridt; vi have gjort et saadant tidligere; vi have set det virkelig udført i Livet, og det er som sagt fuldstændig stemmende med Forretningsordenen. Det er altsaa mærkærdigt, at man paa Forhaand vil fremsætte Paastaaender som den, ærede Medlemmer ere fremkomne med, og det er saameget mere mærkærdigt, efterat man har hørt mig begrunde Forslaget; thi jeg er berettiget til at fordrø, at man antager, at Forslagsstillernes Mening med Forslaget er den, som deres Ordfører har udtalt. Naar man bagefter siger, at Hensigten og Meningen er en ganske anden, maa det gaa paa de ærede Medlemmers eget Ansvar og Risiko, men jeg afviser en saadan Fortolkning paa Forslagsstillernes Begne som aldeles uberettiget. De Herrer maa tage paa deres egen Samvittighed at paastaa, at vi have tænkt paa noget ganske An-